Núm. 205 Juliol de 2016



Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Muts i a la tàpia

Entre les entitats bancàries s'escampa la por a les okupacions, derivada de l'ús veïnal del Banc Expropiat de Gràcia i el procés de desallotjament. A la tríada Sants-Hostafrancs-La Bordeta decideixen actuar inhabilitant oficines en desús. Al mes de juny, tapien més de quinze oficines d'entitats bancàries al barri en pocs dies. Les okupacions poden ser il·legals, però es veuen legitimades en part perquè simbolitzen la reapropiació de la injeccions públiques de capital a fons perdut, dutes a terme per l'estat. La qüestió que penja d'aquests actes és: la socialització de les pèrdues i la privatització dels beneficis arribarà fins al punt de contradir la pròpia legislació existent?

Pàg. 5

5 anys de l'entrada a Can Batlló

El mes de juny es van complir 5 anys de l'entrada de les veïnes i les entitats del barri al complex fabril de Can Batlló, un espai vigent de la vida col·lectiva del districte. En aquests 5 anys s'han posat en marxa moltes iniciatives, en paral·lel amb el propi projecte de recuperar aquest espai per a les veïnes i el barri. Dels 1400 kilòmetres quadrats inicials s'ha passat als volts dels 6000 actuals, i s'han aconseguit portar a la pràctica reivindicacions històriques com la obertura del carrer 11 de juny, l'establiment de la biblioteca popular, el rocòdrom, la fusteria, la cerveseria artesaba o la cooperativa d'habitatge. Han estat 5 anys de feina desinteresada per a recuperar un espai que pertany al barri i transformar-lo.

Pàg. 12

Entrevista:
Anna Burgos
Ma(g)dalenes Barcelona



La massificació turística arriba al barri

Analitzem A fons l'impacte de la descentralització de l'explotació turística en el barri de Sants i les respostes veïnals per fer-hi front.

Pàgines 6-8

Micro Obert PÀG. 2 / Burxant a fons PÀGS. 6-8 / Racó històric / Hacklab PÀG. 9 / Humor / Ressenyes PÀG. 10 / Agenda PÀG. 11 / Entrevista PÀG. 12

EDITORIAL

Crida a la participació burxaire

Anem fent periodisme artesanal dia a dia, aquell que amb les nostres mans va modelant les històries de barri per tal de comunicar-les, fer-les visibles i reconèixer-les, ja que sovint queden invisibilitzades per d'altres mitjans de comunicació.

Des de l'assembla de redacció pensem com encarar la Burxa del mes següent per tal que reculli totes les xarxes, projectes, lluites i realitats que afecten a la quotidianitat des del nostre barri; i al llarg del mes anem construint una Burxa més que se sumi a les tantes altres —més de 200!— que tantes persones i col·lectius han fet possible.

Ho fem perquè creiem amb la comunicació popular, amb el periodisme de base i amb la feina diària de tot un barri que treballa per viure amb dignitat. Com a projecte autogestionat, les eines són les mans de qui escriu, fotografia, distribueix, coordina, llegeix... i el finançament d'aquells qui s'anuncien i de l'Assemblea de Barri de Sants.

Actualment la Burxa es troba amb poques forces de tot tipus, però amb moltes ganes de continuar sent. És per això que fem una crida a la participació burxaire perquè més veïnes s'animin a allargar la vida d'aquest mitjà de comunicació que és de totes les qui vulguin veure'l viu.

L'assemblea és oberta a tothom que vulgui participar i trobar el seu lloc en aquest projecte comú. De tasques n'hi ha per tot tipus d'artesans: des de fotògrafs a persones que coordinin seccions, escriptores, col·laboradores puntuals, maquetadores, distribuidores i tantes d'altres.

Us convidem a construir amb nosaltres aquest relat col·lectiu! Si us animeu a participar no dubteu a escriure'ns a laburxa@gmail.com.

Perquè la Burxa pugui continuar acumulant anys i diaris calen més mans que ajudin a continuar escrivint història d'un barri ple de vida! Lectores, veïnes, esperem veure-us ben aviat!



MICRO OBERT

L'últim dia del món i treballant

Marc Garcia, Sants

Un dia de no fa gaire vaig pensar "què faries si et diguessin que et queden tants dies, mesos o anys de vida?" Segurament seria fruit del diagnòstic d'un mal lleig. Llavors penses en quants diners tens, quants diners et calen per viure, i si podria deixar de treballar i viure la resta de dies que em quedaven estan amb els meus, fent allò que cregués oportú i no perdre el temps anant 8 i 10 hores cada dia a la feina.

Però abans de pensar-hi del tot, em vaig preguntar "i què faria si ens quedessin tants dies, mesos o anys de vida a tota la humanitat?" Sí sí, rotllo catàstrofe mundial, meteorit que impactarà a la terra el 14 d'octubre del 2019 i ho arrasarà tot.

I després de pensar-hi una mica te n'adones que hauríem de seguir treballant. Doncs, la llei de l'oferta i la demanda faria que cap dels estalvis que tenim cadascun de nosaltres, tingués sentit. Estaria en risc que tothom fes el mateix, deixés de treballar i intentés gaudir la vida al màxim, els dies, mesos o anys que quedarien. Tothom voldria canviar de casa, sortir del pis compartir i petar-s'ho tot en els últims dies en un dúplex a tocar del mar o masia a tocar del Pirineu, desfer-se del Clio i comprar el BMW que va a 180 km/h, per no fer tard de desig en desig. Com que en els darrers dies, tothom voldria realitzar els seus desitjos, tots aquests pujarien de preu, anar amb veler, pujar a tal muntanya, visitar Florència o simplement aquella orxata assegut a l'hamaca prop de la platja. Hi hauria tal demanda de darreres intencions que totes pujarien de preu. I seria absurd perquè qui cobrés aquell preu, per molts diners que fossin, tampoc se´n salvaria de la catàstrofe. Simplement els cobraria per morir ric, i morir treb llant. Agressió al carrer Joan Blanques la matinada del 16 d'agost

MICRO OBERT★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Resistència a les fronteres

Maria Álvarez, Sants

Creixen les mobilitzacions aquests dies davant l'anomenada "crisi de les refugiades", que té poc de "crisi" i més d'impacte del colonialisme i de les fronteres. Recordem la invasió de l'Iraq o de l'Afganistan, en benefici econòmic de les empreses armamentístiques i petrolíferes, la incidència dels estats europeus en el conflicte sirià, donant suport, finançant i armant a diverses milícies... Europa és coresponsable d'aquests conflictes i de la fugida de la població d'aquests països; i és responsable, també, de cadascuna de les morts que es produeixen al Mediterrani quan aquestes persones fugen, ja sigui per les guerres neocolonials com per la misèria derivada de l'espoli de recursos, l'explotació econòmica i la destrucció del medi ambient que genera el capitalisme.

Per això, respondre a la situació que s'està vivint a les fronteres de l'est d'Europa no és una qüestió humanitària, sinó d'acció política. Si les persones refugiades viuen en condicions lamentables i de violència als campaments —perquè no tenir aigua, ni habitatge, ni educació pels infants és una forma de violència—, és perquè la frontera està tancada; si hi ha "màfies" és perquè la frontera està tancada, i si les refugiades són vulnerables a abusos policials i atacs racistes en el seu camí clandestí és perquè, una vegada més, la frontera està tancada.

La duresa dels campaments és la imatge que ens arriba, però també cal visibilitzar la fermesa i la resistència de les persones refugiades com a agents actius a la frontera, als campaments i als centres de detenció, amb lluites gairebé diàries per millorar-ne les condicions, però, sobretot, per obrir les fronteres. Resistir en campaments no oficials, com el d'Idomeni, el Pireu o Elliniko a Grècia, o als freespots — edificis ocupats on viuen persones migrants—, és en sí mateix una acció de lluita per no deixar-se invisibilitzar, dividir i controlar en campaments oficials gestionats per militars. I el cost de resistir a camps com el d'Idomeni és alt i l'hem vist aquests dies previs al desallotjament, amb el llançament continu de gasos. Resistir és, també, no deixar d'intentar creuar les fronteres per moltes tanques i exèrcits que les defensin.

L'acord UE-Turquia converteix, a més, a Turquia, un estat que no té res de segur — que retorna a Síria persones refugiades i que tortura, assassina, bombardeja i persegueix al poble kurd—, en el responsable de fer de mur de contenció de les migracions. Una forma d'externalitzar fronteres que coneixem de més a prop a Ceuta i Melilla, pioners de moltes de les polítiques de control i militarització de fronteres que s'estan portant a terme ara a l'est d'Europa i que ja han mostrat clarament les conseqüències amb fets com els del Tarajal, en les morts i abusos policials i les deportacions en calent.

És el moment de lluitar amb més força per la lliure circulació de totes les persones, sense fer distinció entre refugiades i migrants econòmiques —que respon bàsicament als interessos d'Europa, com hem vist amb el tancament de la ruta dels Balcans i amb l'oblit sistemàtic de tants conflictes a l'Àfrica i arreu—, i sumar-se a la solidaritat activa, la del veïnat que protesta, la de les iniciatives de suport mutu i autogestionades, com el freespot Mukhayamm, la que es mou fins a les zones frontereres, ja sigui a Idomeni, a Calais, o a Ceuta i Melilla..., la que lluita contra les fronteres internes, les batudes i els CIEs, i sobretot, cal estar amb les persones migrants, les que lluiten per "papers sense contracte" o les que lluiten, simplement, per sobreviure, com els manters que s'exposen a la violència policial, a l'empresonament o a l'expulsió. És el moment de demanar a casa nostra llibertat Sidil, prou deportacions, tanquem els CIEs i acabem amb les fronteres.

DES DE L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA

Riuada d'oposicions

L'aprovació del Pla de Conca de l'Ebre per part de l'executiu espanyol en funcions ha desencadenat una riuada d'oposició perquè representa una sentència de mort per al Delta. El Pla és el mateix que el que es va dissenyar fa dos any i que el Govern espanyol no ha modificat per incorporar el que li demana la Comissió Europea. El nou Pla aprovat a l'estiu, implica una desobediència absoluta a les recomanacions que emanen de la Directiva Marc de l'Aigua en relació a la conservació d'hàbitats naturals, flora i fauna. Les més de 465.000 noves hectàrees de regadiu que preveu fan inviable mantenir un cabal ecològic suficient per a preservar tots els ecosistemes naturals situats al llarg de la conca, inclòs, el Delta. Darrerament l'atenció s'ha posat a Europa per demanar a la Comissió Europea, que ha d'avaluar el Pla, que obligui al Govern espanyol a retirar-lo.

Aquesta política hídrica no és nova i perpetua la complicitat de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient amb els poders especuladors que mantenen els privilegis heretats del franquisme. Es vol fer de l'aigua un bé privat i regulat, es preveuen unes actuacions hidrològiques totalment irrealitzables des del punt vista de temps i de dotació pressupostària i que suposen una estafa per a les usuàries. Emparant-se en falses demandes agràries, les concessions de regadiu permetran que la gestió de l'aigua estigui supeditada a les lleis dels mercats i a interessos comercials que mai tindran una incidència positiva en la pagesia del territori. Entenem que l'aigua és un bé comú, quelcom que sosté la vida i manté l'entorn, amb una cultura que l'administra i el preserva. El Pla ataca no només els ecosistemes del riu, sinó que trenca amb la cultura pròpia del territori. I és que les Terres de l'Ebre pateixen en escreix un model de desenvolupament econòmic voraç que les ha deixades relegades com a subministradores d'energia, recursos naturals i mà d'obra per cobrir les demandes que exigeix el creixement descontrolat de les grans àrees urbanes

Banc expropiat o banc tapiat

Oriol Rigola

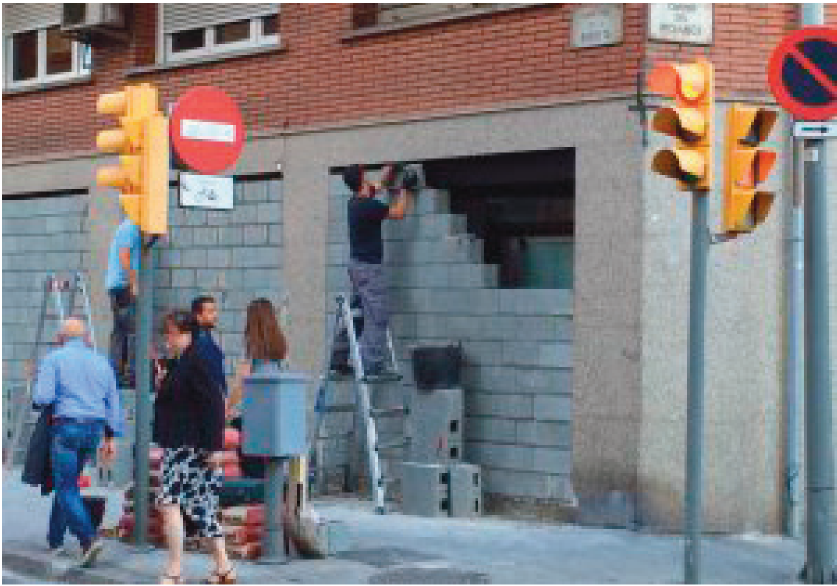
El passat 23 de maig va tenir lloc el desallotjament del Banc Expropiat de Gràcia, una antiga oficina de Caixa Tarragona que des de l'octubre del 2011 desenvolupava un ús social de mans de persones que l'havien volgut recuperar de les mans de l'especulació.

A dia d'avui, resulta impossible conèixer la quantitat exacta de milers de milions d'euros que l'estat ha aportat en el rescat financer de la nacionalitzada Catalunya Caixa, l'entitat resultant de la fusió que absorbí Caixa Tarragona, i actualment resta en mans del BBVA. Aquesta nacionalització resultà una injecció de capitals a fons perdut de la que se'n desconeixen els beneficiats.

Accions com la del Banc Expropiat, lluny de ser legals, poden quedar legitimades en quan pretenen retornar al poble allò que els hi ha estat pres. Aquest centre social va acollir durant els seus 4 anys i mig de vida nombroses activitats socials. Així ho va arribar a reconèixer l'entusiasta de l'autogestió i ex-alcalde de Barcelona, Xavier Trias. De fet, fou aquest el que decidí donar uns generosos 66.500 euros (uns 5.500 mensuals) a la propietat que feu el negoci de comprar el local a l'entitat nacionalitzada en concepte de lloguer, serveis i en pro de la pau social.

El local havia passat a pertànyer a Antartic Vintatge, propietat de l'empresari Manuel Bravo Solano. Aquest, està vinculat a un entramat d'empreses del sector immobiliari que comparteix amb alguns membres de la seva família.

Per un altre costat, i davant d'un possible contagi de la pandèmia de l'Efecte Banc Expropiat, Isidro Fainé, abans de prendre consciència i redimir els seus pecats presidint la Fundació CaixaBank decidí protegir les propietats de La Caixa tot tapiant-ne les oficines bancàries abandonades que pocs dies abans havien estat denunciades públicament per solidàries amb el Banc Expropiat. A finals de maig, només a la triada Sants - Hostafrancs - La Bordeta, s'havien localitzat una quinzena de locals en desús on hi havia hagut entitats bancàries, de les que mitja dotzena varen ser tapiades en un sol dia, davant de l'estupor de moltes veïnes que encara a dia d'avui es pregunten si disposaven de llicència d'obres.



Antiga oficina bancària a la cruïlla del carrer de la Bordeta i carrer del Moianès @psunday6



Operaris tapiant un local a la plaça de Can Mantega el 4 de juny santsviu.cat



El mateix local el dia 10 de juliol sense tapiar @laburxa

Absoltes les imputades del Bloc La Bordeta

PAH Barcelona

El 22 de juny, la PAH Barcelona va emetre un comunicat al seu bloc arran l'absolució a les imputades per l'ocupació del Bloc de La Bordeta, al carrer situat al carrer Hostafrancs cantonada amb la carretera de la Bordeta. El reproduïm a continuació.

"El passat dia 1 de juny vam enfrontar un judici a tres de les veïnes del Bloc La Bordeta acusades d'un delicte d'usurpació per la recuperació, fa més de 16 mesos, d'aquest bloc d'habitatges.

El bloc, on actualment hi viuen 8 famílies, és propietat de Nyala 2006 SL, de la família Riera i Marsà, el deute de la qual va ser comprat per la Sareb, el banc dolent creat amb milers de milions d'euros de diner públic i que compta amb més de 1500 pisos buits a Barcelona. Considerem que el bloc que havia estat 8 anys buit és de la ciutadania, i és per això que el febrer del 2015 el vam recuperar a través de la campanya de l'Obra Social de la PAH per famílies sense alternativa habitacional i donar-li d'aquesta manera la seva funció social.

Les tres veïnes acusades d'usurpació per la recuperació d'aquest bloc, el centenar de persones que estaven fora i molts col•lectius de la ciutat, vam defensar el bloc davant els jutjats.

Ja tenim la sentència del judici: absoltes!

La jutgessa considera que no hi ha delicte d'usurpació perquè "la possessió protegida en l'ordre penal és la que gaudeix de forma efectiva" i l'edifici es troba buit des de la seva construcció. També deixa clar que "l'immoble pertany a la Sareb com a titular del crèdit hipotecari que recau sobre aquest i les quotes del qual Nyala 2006 SL no paga des de temps indeterminat."

Sumem una altra victòria i ens quedem al bloc, perquè recuperar drets no és il•legal, la Sareb és nostra i el Bloc la Bordeta és de totes!!

Ara la ciutadania té el que és seu gràcies a la lluita de la PAH i tots els col•lectius del nostre barri de Sants, de Barcelona i de més enllà que ens han recolzat. Però això no acaba aquí. Ens trobem en un procés de negociació perquè el bloc de la Sareb sigui cedit al parc públic d'habitatge de l'Ajuntament de Barcelona o de la Generalitat de Catalunya, ja que ha estat més que pagat amb diner públic, y que els i les veïnes que així ho desitgin es quedin al bloc.

Seguirem lluitant totes juntes, guanyarem!"

https://pahbarcelona.org/2016/06/22/absoltes-les-imputades-del-bloc-la-bordeta-2/

Es fa pública la sentència del cas Quatre Roses



Agus Giralt

El passat 19 de juny Europa Press filtrava la sentència de la jutgessa Maria del Pilar Calvo Resel relativa al cas Quatre Roses. Un cas que aplega a quatre dels detinguts durant el conegut Efecte Can Vies. Quatre nois que van ser detinguts al carrer de Rosés durant la tercera nit de protestes després del desallotjament del centre social. D'aquesta manera la sentència arribava abans als mitjans de comunicació que als advocats de la defensa o a les famílies dels nois.
Una irregularitat més que contrasta amb el silenci mediàtic que la campanya de suport als represaliats ha patit des de l'inici, arribant-se a tapar fins que a quinze ajuntaments de Catalunya, entre els quals alguns de tant importants com Barcelona o Mataró, s'hagin presentat i aprovat mocions de suport als represaliats. El fet que la noticia d'Europa Press anés acompanyada per la foto d'un judici que no es corresponia amb el dels quatre joves ja ens diu molt de quin ha sigut el seguiment del cas i de quina manera s'han contrastat les fonts.
Finalment la sentència, condemna a un dels nois a dos anys de presó, sumant les acusacions de desordres públics, atemptat a l'autoritat i lesions. Una condemna a la que cal afegir una multa de vuit mesos a raó de cent euros diaris i a indemnitzar a l'agent suposadament ferit pel jove, amb 210 euros. Pel fet de no tenir antecedents el noi eludirà la presó. Els altres tres joves han sigut condemnats per desordres públics. Dos d'ells a nou mesos de presó i a vuit de multa i el darrer, per l'atenuant de patir la síndrome de Tourette, ha vist la seva pena reduïda a quatre mesos de presó i quatre més de multa.
Tot i que durant el judici, celebrat el matí del 31 de maig, els agents no van identificar cap dels joves presents a la sala i que un d'ells va arribar a afirmar "Es van detenir les quatre persones que vam poder agafar" finalment la jutgessa ha acceptat com a única prova el testimoni de tres dels mossos, ja que segons ella "no s'aprecia element o circumstància que permeti dubtar de la seva imparcialitat".
Una suposada imparcialitat dels mossos que potser caldria posar en entredit si tenim en compte que els mateixos protagonistes es veuran les cares en un segon judici on els papers estaran canviats, ja que els set mossos van ser denunciats per les lesions que van patir els nois durant les detencions i que van fer que aquests fossin atesos a l'Hospital Clínic. Un dels quals, el noi que pateix la síndrome de Tourette, va arribar amb el septe nasal fracturat i un altre, el que ha sigut condemnat a dos anys, va haver de rebre set punts de sutura al cap. Una violència que el magistrat que va instruir aquest cas, Francisco Miralles, va qualificar com a gratuïta, ja que els nois van ser detinguts en carrers allunyats dels aldarulls.
Un cas doncs que està lluny d'arribar al final, ja que per una banda caldrà veure si els nois recorreran la sentència; com es desenvoluparà el judici dels set mossos acusats de lesions i quina serà la postura de la Generalitat. Un organisme que fins poc abans del primer judici demanava pels joves set anys de presó. Una pena que en l'entorn dels nois despertava sospites per la sobredimensió de la mateixa, molt per sobre del que demanava la Fiscalia.

40 anys d'Ateneu Llibertari de Sants

Oriol Rigola

Enguany s'acompleixen diversos aniversaris d'aquells de números rodons, entre ells, els dels 20 anys del desallotjament del Princesa, de l'okupació del CSOA Hamsa, de l'Espai Obert... Però si hi havia una altre cosa s'havia de celebrar era la del naixement de l'Ateneu Llibertari de Sants.
Coneixem de l'existència d'un parell de locals que havien acollit ateneus llibertaris en les nostres contrades d'abans del franquisme, sembla que un d'ells actualment acull l'Ateneu Popular de Les Corts, i és que la història ateneista ve de lluny i ha realitzat grans aportacions a la nostra societat i als moviments socials.
Així fou com un grup de gent iniciava el 1976 l'obertura d'aquest Ateneu Llibertari de Sants de l'època de la transacció en el carrer Burgos 55, que perduraria fins el 1982. Si bé els ateneus previs al 1939 tenien com objectiu principal el de fer de pont entre els obrers i la idea de transformació social llibertària, aquest ateneu prendrà com un dels seus eixos de treball el de la participació en la mobilització veïnal, al marge de les associacions veïnals del moment copades pel dirigisme del PSUC i de caràcter poc assembleari; altres eixos de treball serien entorn el feminisme, el món laboral o l'ecologisme, etc.
Per celebrar aquesta efemèride, el passat 18 de juny va tenir lloc una jornada amb diferents activitats que començaren amb una taula rodona amb representants de diferents espais i grups de caràcter llibertari que des de llavors han prosseguit amb la tasca de difondre la idea llibertària. Posteriorment, un dinar va agermanar diferents generacions que hi participaren i la veu de Mireia Tortosa (Tendur) amaní la sobretaula que portà unes projeccions no anunciades d'un documental sobre els krakers holandesos i una breu peça força desconeguda de les Jornades llibertàries del Parc Güell del 1977.



Actual ateneu llibertari de Sants

5 anys de Can Batlló, un projecte en construcció continua

Assemblea de Can Batlló

El passat dia 11 de Juny es va celebrar el cinquè aniversari de l'entrada a Can Batlló, antic recinte fabril del barri de la Bordeta, reivindicat des de feia més de trenta anys pel veïnat com a reserva d'equipaments i espai verd.

Cap a l'any 2009, cansats de promeses incomplertes per part de l'administració, es va crear la Plataforma "Can Batlló pel barri" que aglutinava veïns i veïnes del barri procedents de diferents entitats de Sants.

Aquell 11 de juny, gràcies a la mobilització general es va aconseguir la cessió del primer espai del recinte, el Bloc 11, una nau de 1.400 metres quadrats, que es va anar transformant per esdevenir l'espai central de Can Batlló, amb l'esforç de moltes persones que hi van posar les mans i la il•lusió.

El primer projecte, ja somniat des d'abans de l'entrada, va ser la creació de la Biblioteca Popular, a partir dels llibres aportats per la gent del barri fins a arribar al fons de 15.000 volums actuals. La Biblioteca es va batejar amb el nom de Josep Pons, líder veïnal molt estimat a Sants, que va lluitar per Can Batlló des de mitjans dels anys 70, i que malauradament no va poder veure aquella entrada entusiasta de fa cinc anys.

Al llarg d'aquests anys Can Batlló ha anat creixent i s'han anat aconseguint altres naus i actualment es disposa de 6.000 metres quadrats d'espais. Aquests espais estan acollint actualment entre projectes i comissions transversals, una trentena de grups que estan treballant per la transformació social del barri i de la societat en general. Tres-centes persones hi col•laboren de manera desinteressada.

A banda, tres grans projectes s'estan dissenyant, alguns en fase ja molt avançada: La Cooperativa d'Habitatges en cessió d'ús, La Borda, que començarà a construir-se l'any 2017; l'Escola Arcàdia, centre educatiu autogestionat i cooperatiu que té previst obrir portes l'any 2018; i el viver cooperatiu Coopolis.

Can Batlló és un espai obert al barri, sobretot des de que amb la tenacitat dels veïns i veïnes es va aconseguir que el carrer 11 de juny sigui un carrer de lliure circulació de vianants, obrint així dues parts del barri que quedaven separades pel gran recinte que es va mantenir tancat un munt d'anys de forma privada.

Donada la manca d'espais i la dificultat per accedir als centres cívics de la ciutat, Can Batlló ha esdevingut un dels espais més sol•licitats de Sants i d'arreu de Barcelona per part d'entitats per fer-hi les seves activitats puntuals.

Totes les decisions es prenen a l'Assemblea General mensual on hi pot assistir tothom qui ho desitgi. A banda, també es convoquen assemblees extraordinàries per tractar i debatre temes concrets. Cada setmana, es fa una assemblea de coordinació amb una representació de cada projecte i comissió, on es tracten els temes del dia a dia.

Actualment, Can Batlló es un model d'autogestió únic sense cap referent a Barcelona, per això el seu projecte ha traspassat fronteres i hi ha altres col•lectius de dins i fóra del país interessats en conèixer Can Batlló. Cada últim dissabte de mes a partir de les 10.30 h., s'organitza una ruta guiada oberta pel recinte en què s'explica l'organització i gestió.

Aquest any, Can Batlló ha decidit constituir-se en associació legal, sota el nom de "Espai Veïnal i Autogestionat Can Batlló".

Queda molt per caminar, el gran projecte urbanístic que el barri porta tants anys somniant encara s'està debatent per això Can Batlló és un projecte en construcció continua.

Les cooperatives del barri agafen impuls

Elba Mansilla

El proper 17 de juliol se celebrarà la darrera edició dels "Vermuts cooperatius a la fresca", que des del mes d'abril han volgut oferir un espai de trobada entre veïnes i veïns, els projectes cooperatius i comunitaris del barri i propostes lúdiques i musicals diverses. Per la plaça de Cal Muns de la Bordeta han passat sonoritats variades com el folk, flamenc i rumba de Lariló, la salsa i tropicalitat de El sonido de veldà, el rock d'Angry Mama o el soul, nu jazz i swing dels PelogrueSoul, per destacar-ne algunes propostes. Així mateix, col•lectius com la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), el grup de criança i educació lliure Tata Inti o l'associació cultural La Hormigonera, han aprofitat aquest espai de trobada i gastronomia de proximitat per difondre i presentar els seus projectes.

Els #VermutsCoop són una més de les activitats impulsades durant el curs 2015/16 per l'Impuls Cooperatiu de Sants. Des de la constitució de l'entitat a l'octubre de 2015, ha organitzat activitats diverses com la Primavera Cooperativa celebrada el passat 9 d'abril o la convocatòria de la Beca Micaela Chalmeta. Activitats diverses amb l'objectius comú d'articular una espai d'acció política des de l'Economia Social i Solidària a nivell local, tot teixint vincles i complicitats entre les diferents projectes, el veïnat i els moviments socials del barri.

Actualment, formen part de l'Impuls Cooperatiu de Sants les cooperatives de treball La Col, el Koitton Club, el Kop de Mà, La Ciutat Invisible, L'Economat Social, Quèviure i Adabtis; i experiències d'economia comunitària de Can Batlló com la Fusteria Col•lectiva i El Garatge–Taller Comunitari i l'Associació de Cervesers Artesans, així com la cooperativa d'habitatge La Borda.



Vermuts cooperatius — Kop de mà

La Beca Micaela Chalmeta ja té guanyadora:
La convocatòria d'ajuts per la constitució d'una cooperativa sota el paradigma de l'Economia Social i Solidària a què es van presentar set projectes, ha estat otorgada, finalment, al projecte Aula d'Idiomes. La beca consisteix en assessorament tècnic i formatiu fins a la constitució de la cooperativa i una dotació econòmica de 3000€ per a la dotació de capital social.


Vermuts cooperatius — Kop de mà

“El turisme mata e

Text: Guille Larios. Fotos: Sergi Rugrand

El turisme a la ciutat de Barcelona s’ha convertit en un fenomen massiu - 8.303.609 viatgers allotjats en hotels a la ciutat l’any 2015 – que en els darrers anys ha alterat les relacions socials i veïnals així com l’activitat econòmica dels barris.

Tot i la defensa que institucions i *lobbies* empresarials i turístics fan dels avantatges del turisme de cara a la projecció internacional de la ciutat i del desenvolupament i creixement econòmic que aquest aporta, moviments i plataformes veïnals s’han constituït en els darrers anys per a fer front a l’impacte social, cultural, urbanístic i mediambiental que hi detecten en els barris.

Front dels repetits actius presentats, com la generació d’ocupació, el creixement i diversificació dels llocs de treball, l’empenta als sectors culturals i d’oci i la millora de les infraestructures de mobilitat i de serveis, les plataformes i moviments han criticat els aspectes negatius i invisibilitzats d’aquesta onada turística. Entre d’altres, apunten a les molèsties i tensions que afecten la dinàmica social i cultural pròpia de la ciutat, així com la progressiva manca de diversitat en les activitats econòmiques que modifiquen i marginen a altres sectors de major valor afegit. Tanmateix, critiquen que els perjudicis de l’activitat turística incideixen en la massificació i privatització dels espais públics, en l’alteració dels preus del mercat de l’habitatge i del comerç i de la progressiva expulsió de la població resident als barris afectats pel fenomen.

L’explotació turística a Sants

La recent descentralització del turisme de la ciutat, concentrada fins aleshores a Ciutat Vella, ha començat a arribar fins al barri de Sants, que s’ha ficat en guàrdia. Part del veïnat santsenc veu amenaçat el comerç de proximitat i tem la pujada dels preus dels lloguers i l’expulsió de veïnes per a construir més apartaments turístics i hotels.

Sota aquesta òptica, ja hi ha iniciatives veïnals que treballen per a fer front als efectes del turisme massiu. Un exemple és l’Assemblea de Barri de Sants que va organitzar durant tot el passat mes d’abril les jornades *Quin barri volem?*, dedicant-hi un dia de treball a debatre l’afectació del turisme a Sants.

Rere la pregunta *Volem una ciutat feta pels turistes o per la gent que hi viu?*es van presentar les experiències de plataformes i mobilitzacions d’altres barris de la ciutat i s’articulà un grup de treball per a analitzar la situació del barri en relació al turisme i com fer front des del carrer a aquest creixement frenètic i desproporcionat.

“Fem front al turisme” s’ha articulat com a moviment d’organització i resposta veïnal amb les assemblees que es celebren amb periodicitat a l’Horta Alliberada del Carrer Càceres amb Tinent Floresta.

L’estratègia de descentralització turística estesa a d’altres barris de la ciutat ha comportat una revisió institucional amb l’objectiu de posar en valor punts de potencial interès turístic dels diferents districtes de la ciutat, dinamitzant nous fluxos turístics. Així, Carolina López, Consellera de Cultura del Districte de Sants-Montjuïc defensava la promoció del turisme com a motor de creixement de l’activitat econòmica als barris, “afavorint un repartiment més homogeni de la riquesa generada”.

> El turisme comporta massificació i privatització dels espais públics, alteració dels preus de l’habitatge i del comerç i la progressiva expulsió de la població resident

El consistori barcelonès assegura que barris com el Poble-sec absorbeixen una gran pressió turística mentre que d’altres com la Marina no tenen ni tan sols un hotel. Per a minimitzar aquest **desequilibri, el districte ha** elaborat tres mapes en què s’han localitzat els principals punts d’interès turístic, amb espais alternatius com la Colònia Bausili, la Casa del Rellotge, el barri de Plus Ultra, Can Batlló o el Mercat d’Hostafrancs. El districte no descarta ampliar el nombre de mapes i engegar noves iniciatives com ara passejades culturals i rutes pel **patrimoni artístic i espais fabrils més destacats.**

Tot i així, a Sants-Montjuïc fa anys que existeixen freqüentats espais i equipaments d’interès turístic que també figuren en el top 20 d’atraccions turístiques més visitades de la ciutat. **En aquest sentit, un nou equipament s’ha de sumar als punts d’interès turístic dels barris de Sants. Es tracta de l’Open Camp Europe, un nou parc d’atraccions esportives ubicat a l’anella Olímpica de Montjuïc. Inaugurat el passat 19 de juny, i amb prop de** 95.000 metres quadrats, aquest parc disposa de 26 atraccions o ‘experiències esportives’, segons les anomenen les fundadores del projecte. “Barcelona és la ciutat més dinàmica de tot el Mediterrani i una de les principals destinacions per a viatgers de tot el món (…) Amb el parc de l’esport OPEN CAMP, Barcelona incorpora un nou element diferenciador en l’oferta d’oci per a tots els públics” apunten des del web.

Els preus de les entrades per a un dia es troben a 28€.

La proliferació dels apartaments turístics

Els habitatges d’ús turístic (HUT) són una tipologia d’allotjament que ha crescut significativament a partir del 2011, amb l’aprovació de la Llei Òmnibus que simplifica els criteris per a l’inici de l’activitat, fins a la suspensió de llicències que va tenir lloc el mes d’octubre de 2014.

A més de Ciutat Vella, els districtes de l’Eixample (47’96%), Sant Martí (12’12%), Sants-Montjuïc (11’84%) i Gràcia (11’25%) concentren la part més important d’aquesta oferta d’allotjament.

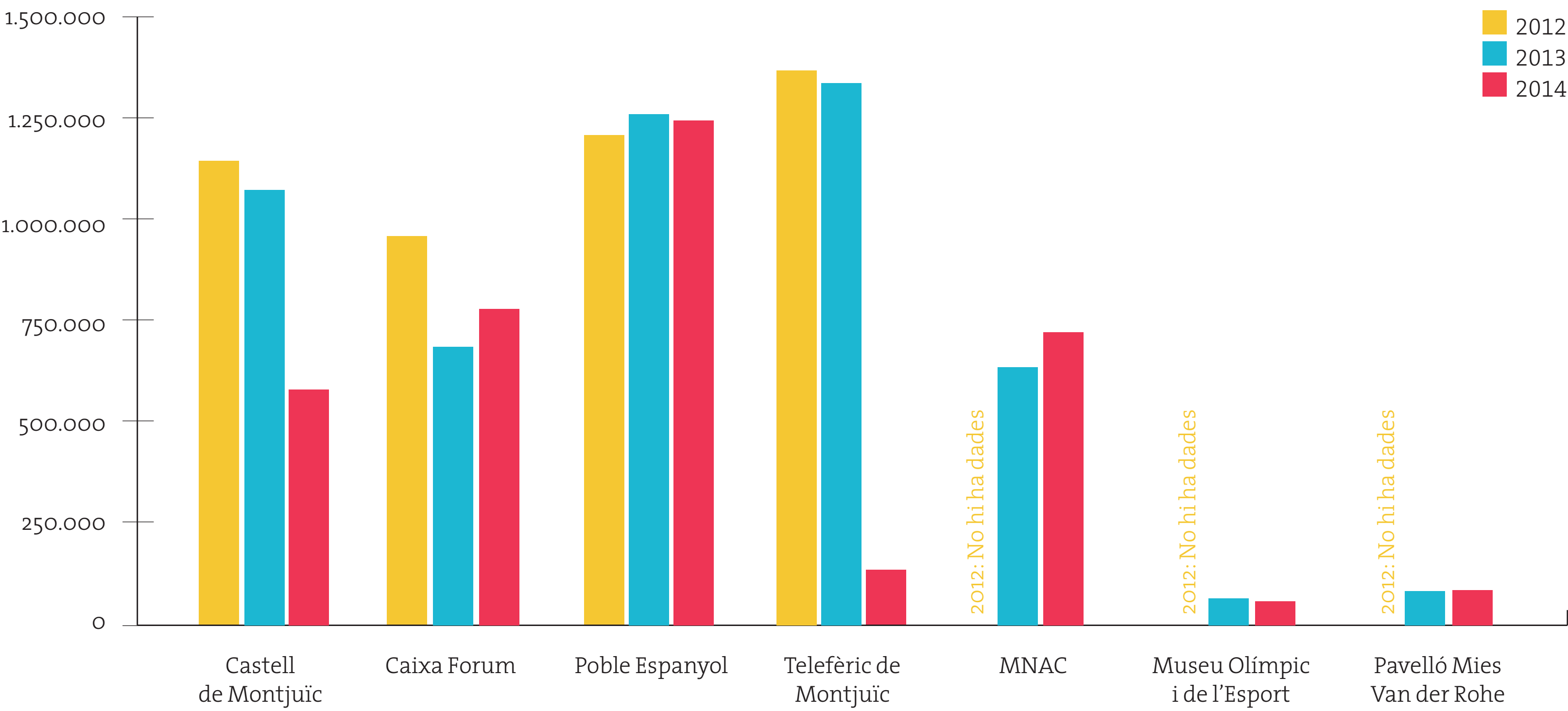
Com s’assenyala en el darrer Pla especial urbanístic per a la regulació dels allotjaments d’us turístic a Barcelona (PEUAT), “la proliferació dels HUTs guarda estreta corre-







Rànking de museus i equipaments culturals amb més visitants de Sants Montjuic



Font: Institut de Cultura. Ajuntament de Barcelona. Departament d’Estadística.

els barris"





lació amb la creixent demanda de visitants a la ciutat i la facilitat de sortir dels canals professionals i reglats de l'oferta hotelera". Aquest fet, comporta certs efectes negatius ja esmentats i reconeguts per fonts municipals. Entre d'altres inconvenients, reconeixen l'impacte de la concentració territorial dels HUTs en àrees de la ciutat amb forta pressió turística, les problemàtiques de convivència i d'accés a l'habitatge de lloguer per les residents habituals i la tensió generada per l'expulsió del resident habitual ("gentri-

El Pla especial urbanístic per a la regulació dels allotjaments d'us turístic a Barcelona (PEUAT) estén l'explotació turística als sis districtes on tenia poca o cap presència



no hauria de suposar un efecte negatiu en els diferents modes d'ús del parc d'habitatges".

Sota aquesta premissa i desprès d'un any al govern de la ciutat, Barcelona en Comú va impulsar el PEUAT, que havia de convertir-se en una ambiciosa aposta pel decreixement turístic. El pla atura la concessió de llicències als barris a on ja hi ha molta explotació i saturació, però no les retira, i sotmet a estudi aquelles llicències que es demanin en zones amb una explotació mitjana.

En el PEUAT, barris de Sants Montjuïc com la Font de la Guatlla, Hostafrancs, el Poble Sec, la Bordeta i Sants, han estat inclosos dins d'una segona àrea de repartiment turístic, limítrofa amb les àrees de saturació turística. **En aquesta segona zona,** s'aposta per la congelació de llicències, de manera que **només es podrà obrir un nou hotel si en tanca un altre**. A més, no podrà incrementar el nombre de places i tampoc no es permetrà l'ampliació dels establiments existents. Per evitar una "concentració excessiva" dels nous hotels que es puguin obrir, s'han fixat unes distàncies mínimes entre establiments.

La tercera àrea abraça **els barris més allunyats del centre, com la Marina. És l'àrea menys saturada i s'hi permetrà l'obertura de nous establiments, però amb condicions.**

En total, el pla ha limitat a 450 les noves places hoteleres a Sants.

Aquest PEUAT, no obstant, ha topat amb la crítica dels sectors mobilitzats contra el model turístic actual, que no troben una solució la proposta del pla, "ja que obre la porta a generar nous problemes a la resta de barris" apunten.

Critiquen que el projecte no planteja l'obligació de reduir l'explotació turística de la ciutat, sinó que manté la que ja existeix i l'estén als sis districtes on tenia poca o cap presència, amb l'esperança de que es buidin així zones a on hi ha una explotació alta. Segons Manel Carrere al diari l'Accent, es tracta "d'una mentida que no pot tenir un plantejament més ultra-liberal: que la mà invisible i la llei de l'oferta i la demanda ajudaran a equilibrar el repartiment del turisme a la ciutat".



Oferta d'allotjament en hotels i pensions segons categoria a Sants Montjuic. Any 2014

Font: Institut de Cultura. Ajuntament de Barcelona. Departament d'Estadística.

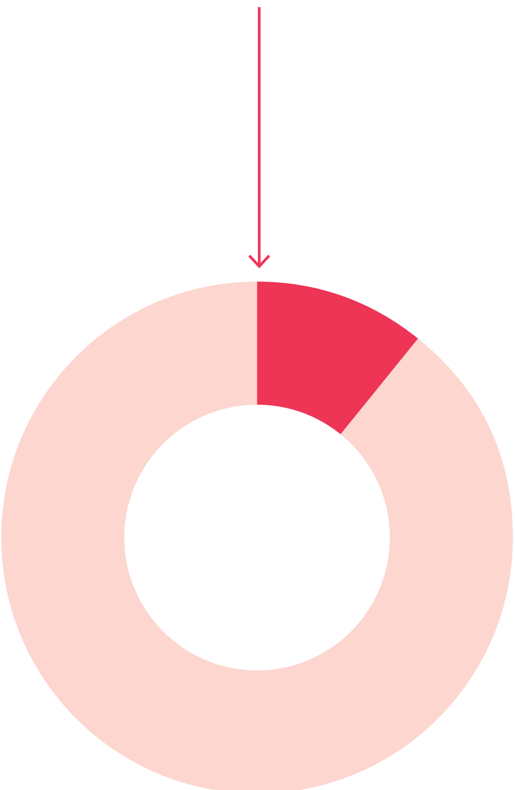
41 equipaments turístics. Dels quals 20 Hotels
(1 de gran luxe i 14 de 4 estrelles)



Un total de 3.573 habitacions amb 6.889 places hoteleres



De les 9.600 llicències d'us turístic permeses l'any 2014 a Bcn, Sants Montjuic en concentra 1.137



EL TURISME MASSIU ARRIBA A SANTS

Assemblea fem front al turisme a Sants

L'ABS ha format un grup de treball per analitzar la problemàtica i la repercussió del turisme al nostre barri. Tenim la sensació que en els dos últims anys hem vist com augmentava notòriament la presència de turistes al barri i hem observat com aquests turistes dormen al barri ja que han proliferat albergs, hostels, apartaments turístics legals i il·legals també. Recordem que el turisme és un model econòmic totalment extractiu i que els inversors busquen el seu benefici propi i deixen molt poc benefici als habitants de la ciutat que són qui en pateixen les conseqüències.

Alguns d'aquests inconvenients i els que més perjudiquen a les veïnes són els preus dels lloguers que han pujat molt, per culpa dels pisos turístics, cosa que obliga a la gent a marxar. Volem comentar que un pis de lloguer tradicional dona una rentabilitat del 4,5% en canvi, els pisos turístics la tenen de prop del 18%, cosa que la fa molt llaminera i atractiva per grups inversors estrangers. Per aquesta raó els lloguers tradicionals han pujat molt i la gent comença a marxar a altres barris de la ciutat. Aquest problema anomenat 'gentrificació' comença a aparèixer als mitjans de comunicació però fins ara havia estat força ignorat.

Si la gent marxa del seu barri deixem de conèixer les nostres veïnes i perdem teixit social. Ja no tenim llocs de trobada ja que les places i els carrers de vianants estan ocupats per terrasses de bars , es perden llocs de reunió , es perd teixit social. Aquest teixit social també es perd en el pla econòmic ja que les botigues de tota la vida on ens trobem les veïnes han estat esborrades del mapa i de cop tenim negocis nous, franquícies. Us heu fixat que cada cop hi ha més llocs on anar a rentar la roba?

Els carrers ocupats per terrasses són font de sorolls ja que, tot i que els treballadors dels bars respectin els horaris de tancament, molta gent queda als carrers parlant. Aquests establiments són els defensors de la famosa frase : "el turisme dóna llocs de feina". Però els defensors d'aquesta idea no ens donen les xifres reals dels sous que donen als seus treballadors, ni de les condicions de treball força precàries. Lloguers alts, feines mal pagades. Aquest turisme no ens dona beneficis. I ens dona maldecaps. Els creuers contaminen, per tant ens perjudiquen la salut i els edificis on conviuen turistes i veïnes, pel fet de tenir horaris molt diferents no sempre són respectades les hores de dormir.

El problema més preocupant al voltant d'aquest tema és l' assetjament immobiliari per tal d'obtenir pisos destinats a lloguer turístic. Abusant de persones grans, sense recursos i segurament poc informades, aconsegueixen fer fora la gent de casa seva, tapien les entrades i acaben convertint-se en hotels boutique o hotels de luxe com és el cas de l'hotel Brummel al Poble Sec.

L'ajuntament de Barcelona ha elaborat una normativa per regular els usos de tots aquests tipus d'allotjaments coneguda com PEUAT. La voluntat era d'aturar la moratòria que es va establir l'any passat. Aquesta moratòria pretenia acabar amb el descontrol de construcció d'establiments turístics i parar també la proliferació de pisos turístics il·legals. Aquesta normativa ha rebut un plec de més de 80 al·legacions de diversos col·lectius de diferents barris afectats per aquest tema de manera molt més preocupant. La intenció és allargar la moratòria i estudiar bé les al·legacions. No totes seran respectades ja que els Lobbies i grups de pressió són molt poderosos i ningú vol prescindir del seu tall de pastís.

No volem ser pessimistes ni fatalistes, des de l'ABS busquem veïnes que vulguin a ajudar-nos a revertir aquest discurs tan favorable al turisme. Voldríem saber transmetre les coses que anem aprenent, voldríem poder ajudar i aconsellar veïnes que es puguin trobar en situacions complicades. Voldríem formar part d'aquest teixit social del barri, ser punt de trobada, de diàleg i d'intercanvi d'idees. El grup s'acaba de formar i sabem que tenim molta feina per endavant. Teixint nexes amb les agrupacions semblant a la nostra que hi ha a d'altres barris, volem aprendre i aprofitar el seu coneixement, volem que cap veïna marxi del barri per culpa del preu del lloguer. Volem que les botigues de tota la vida es quedin al barri, no volem un Sants franquiciat ple de turistes arrossegant les maletes pels nostres carrers.

Lloguers alts, feines mal pagades. Aquest turisme no ens dona beneficis. I ens dona maldecaps.

El problema més preocupant al voltant d'aquest tema és l' assetjament immobiliari per tal d'obtenir pisos destinats a lloguer turístic.

Aquí caldria posar el nom del grup de facebook i twitter per tal que la gent ens conegui.



RACÓ HISTÒRIC

Quan el subsòl ens parla

Agus Giralt

Si camineu per la plaça d'Ibèria dirigint les vostres passes cap al carrer de Sant Crist a ma esquerra, rere una reixa, veureu un dels patis de la parròquia de Santa Maria de Sants. Un espai que tot sembla indicar que té els seus dies contats, ja que després d'un canvi de cromos, que inclou terrenys i qualificacions diverses, realitzat entre el Bisbat i l'anterior equip de govern, en aquest espai s'ha planificat un bloc de tres plantes on hi haurà la seu de Càritas Diocesana de Sants i 8 habitatges més. Un edifici que portarà el nom de Pere Oliveres, un mossèn del barri que durant tota la seva vida va fer una important tasca social a casa seva, al número 214 de la carretera de Sants.

Però abans de començar les obres hi havia un assumpte que el Bisbat volia aclarir. Des de fa anys molts veïns insisteixen que sota la parròquia de Santa Maria de Sants hi ha un refugi antiaeri, un fet que el llistat de la Junta de Defensa Passiva confirma adjudicant-li el número de referència 819. Per aquest motiu el dia 9 de juny un equip format per arqueòlegs i mossos d'esquadra, equipats amb bombones d'oxigen, van obrir el refugi per estudiar-ne l'estat. Una notícia que va cridar l'atenció de molts veïns, esperançats en què algun dia on hi ha un mur hi pugui haver una porta i el refugi pugui ser visitable. Però de moment l'entrada torna a estar tapiada.

L'existència d'aquest refugi, i el lloc exacte on hi havia la porta m'ho va descobrir fa molts anys una de les persones que hi havia estat, Joan Fabregues Morlà, qui era fill d'un dels constructors. Segons el seu testimoni, ja que de plànol no n'he pogut trobar, el refugi 819 tenia una entrada a la plaça Bonet i Muixí, que encara es pot veure al mur de sota de la rectoria, i una segona entrada a la plaça Iberia, que es pot intuir al terra del dit patí de la parròquia.

Però les històries sobre túnels per sota de Santa Maria de Sants van més enllà de la Guerra Civil i alguns rumors, repetits per la història ora, ens expliquen que la parròquia era comunicada com a mínim per dos túnels. El primer comunicant la parròquia amb Can Santomà, la finca dels principals terratinents de Sants, que quedava a l'altre cantó de la plaça Bonet i Muixí, i el segon que segons el rumor portava de Santa Maria de Sants fins a Cal Cros, la masia d'aquesta família d'industrials químics d'origen francès.

Unes galeries que per a molts no eren més que uns rumors i que per a d'altres eren l'objecte d'especulacions diverses. El cas és que al pati de l'escola Institució Montserrat si que hi ha una galeria que baixa sota Santa Maria de Sants. És part del refugi 819? És una galeria més antiga? Esperem que els estudis arqueològics ens ho puguin aclarir.



Foto: Entrada del refugi 819
Autor: Jordi Lozano

FOGONS DE TEMPORADA

Una paella de diumenge

Núria May Masnou

Aprofitant un reunió familiar, procuraré explicar-vos com cuinar una bona paella d'arròs, potser no serà la més bona, però segur que podreu fer somriure als que la tastin. L'amic del meu pare arriba d'hora, vol veure com comença el procés d'omplir generosament el cul de la paella, prèviament equilibrada, d'oli d'oliva verge extra. La costella de porc, el pollastre i el conill, tots tallats petits i salpebrats, salten sobre la paella calenta. El foc viu es manté, es dauren les carns i l'amic del meu pare fa fotos del procés. Arriba la meva germana, guapíssima amb el vestit primaveral, després de canviar-se de roba entra a la cuina, talla els alls per la meitat i les mongetes i el pebrot verd a trossos grossos, llàstima que no sigui temps de carxofa, el cor a meitats és mitja paella si la carxofa és bona. Arriba l'Isaac i es posa a netejar i tallar sèpia i calamars, a aquests últims els deixa la pell, és un bon calamar de potera i s'ho val. Mentrestant la carn ja s'ha rostit, afegeixo les quatre meitats de cabeces d'all, que s'acabin de torrar i perfumin l'oli. L'amic del meu pare, que continua fent fotos, ens diu que la carn porta més de mitja hora agafant color i tornant-se cruixent. Apartem la carn cap al perímetre de la paella, afegim les verdures i les torrem durant uns minuts. Daurades, les apartem del centre i un cop l'oli ben calent de nou, afegim sèpia i calamars. El meu pare sempre em diu que és el moment que el foc s'amorra, i té raó, cal vigilar que la flama sigui forta i que els cefalòpodes no es rebullin, volem que petin. Després d'uns minuts, i d'alguna cremada al braç, els donem per cuits i els retirem als laterals, amb la resta de participants. A foc encara viu, afegim un bon polsim de pebre vermell dolç i al cap de dos segons, unes cullerades generoses de tomàquet triturat. Tothom sap alguna cosa de la paella, i els amics que han anat arribant no poden estar-se de comentar: tan poc tomàquet hi tireu?. El fotògraf capta el moment en que el tomàquet passa de vermell a taronja i després a marró, paciència, no hi ha res pitjor que el gust a tomàquet cru en un sofregit; a la paella li passa el mateix. Quan casi s'enganxa al fons, el barregem amb tots els ingredients torrats que tenim als laterals de la paella. Arriba la mama amb l'olla d'aigua ben plena – no ha tingut temps d'escalfar-se Núria- i l'aboquem a dins fins que casi vessa, salem generosament i ens afegim als amics i família que ja estan de vermut. Li costa arrencar però al cap de pocs minuts la paella ja bombolleja. Tots ens delim amb l'oloreta que cada vegada és més concentrada i penetrant. Ens mengem uns musclos amb maionesa de llima i uns cargols picantons fins que el nivell de l'aigua de la paella s'ha reduït fins arribar a l'alçada dels claus que aguanten les nanses. La paella ja no conté aigua, conté un brou concentrat -deu haver bullit una horetadiu el fotògraf periodista de paelles mentre comprova, de la ma de l'Isaac, quants grans d'arròs hi ha trencats per grapat –és del bo- exclamen – són pocs-. Tothom s'impacienta quan hi tirem l'arròs, en forma de camí, de nansa a nansa. Repartim l'arròs arreu i esprem que arrenqui el bull de nou: 8 minuts a foc fort i 7 minuts a foc suau, movent-la amb els draps que sacsegen les nanses. Als 7 minuts de cocció afegim alguns musclos, i als 10 unes gambes i uns escamarlans del mediterrani. La tapem i la deixem reposar durant 3 minuts, el que ho té tot anotat a la llibreta i capturat a la pantalla del mòbil somriu.

HACKLAB

És bona la pirateria?

Hacklab Can Batlló

És molt normal que en les assemblees d›un espai o col·lectiu polític o social es parli de la necessitat de realitzar cartells, revistes o periòdics. Arran d'això, és habitual sentir alguna una persona que diu "El puc fer jo, tinc un Fotoxop piratejat", "Jo tinc el Indesain baixat d'internet" o "No en sé massa però puc fer alguna cosa amb el Pogüerpoin que em va instal·lar una col·lega"... Però, segurament no heu pensat mai quines són les conseqüències d'utilitzar aquestes eines encara que estiguin piratejades. En un primer moment pot semblar una decisió innocent i, fins i tot radical. Tot allò que conté la paraula "pirata" pot semblar una cosa alternativa. Però fem-nos algunes preguntes abans d'optar per aquesta opció. No sorprèn que de vegades resulti tan fàcil aconseguir la versió pirata de determinats programes? Determinades empreses de programari han estat molt permissives amb la pirateria informàtica pel simple motiu copar el mercat, monopolitzar el sector i mostrar-se com la eina més útil per a realitzar una determinada feina. No us heu plantejat mai que quan volem compartir quelcom que hem fet amb aquestes aplicacions obliguem a l'altra a comprar o piratejar el mateix programa que utilitzes tu? El programari privatiu acostuma a generar fitxers amb formats exclusius que només poden ser oberts amb els seus programes, forçant que s'estengui el programa, de nou per copar el mercat. Quina conclusió podem treure d'això? Doncs que utilitzar aquests programes piratejats també beneficia a aquestes empreses en tant que n'augmenta la dependència. Així que si realment voleu ser radicals, és a dir, si voleu atacar la arrel del problema, no utilitzeu més aquests programes i passeu-vos als seus equivalents en programari lliure, deixant així de col·laborar amb les grans multinacionals de la informàtica.

HUMOR

DEMØKRÄTIA
En 3 senzills passos

REFLEXIØ
VØTÄCIØ
GENUFLEXIØ

POEMA

POEMA EXPROPIAT

A les places dels nostres barris
Els comuns digueren als poderosos:
-No hem fet tot aquest xivarri
Per a que quedin els *destrossos*.
- El vostre rebuig a la violència
Està basat en l'opulència.
-Contra la propietat privada
Esdevindrem manada.
- No podreu gaudir com porcs,
Per molts gossos que porteu,
I per molt que ens ho negueu
Portem un món nou als nostres cors.

Oriol Barras

MÚSICA

Carlitos Miñarro. 'Suberbaby' Kasba Music (2016)

David Vázquez

En Carlitos Miñarro és un artista targarí (Urgell) que ja fa més d'una vintena d'anys que es mou pels escenaris. Després de tancar una primera etapa amb el seu primer grup oficial, ZEAS, la història d'aquest músic sempre ha anat acompanyada de la rumba d'autor. En solitari o en format banda, primer va ser Naraina, amb tres discos editats, i més tard l'Orquesta Rumbera els grups que l'han portat a ser un clàssic de les festes majors i altres festivals i esdeveniments de pobles i barris.

Aquest cop però, ens presenta un format diferent, donat que 'Superbaby' és un disc en solitari destinat al públic infantil i, sobretot, als pares.

El fet de ser pares/mares entendreix a tothom i a ell també. Així és com el que havien de ser unes cançons d'ús familiar o domèstic han acabat convertint-se en el seu segon treball.

En aquesta ocasió, el músic s'ha envoltat d'amics i companys de viatge que han produit el disc, com Tomás Arroyos o altres que s'han afegit a la festa infantil, com Albert Sales o el propi Tomás.

Tot i tractar-se d'un disc infantil, trobem textos amb contingut



com "El nostre tren", ranxera amb transfons burleta i crític amb la línia de tren Lleida-Manresa-Barcelona, línia abandonada des de fa dècades pels governs que prefereixen potenciar línies d'alta velocitat inutilitzades.

Gravat i masteritzat a La Granja Estudis (La Figuerosa) entre febrer i març de 2016 i mesclat a Cal Fabra (Barcelona), després participar a la darrera jornada de la marea groga en defensa de l'Escola Pública al Parc de l'Espanya Industrial, el nou disc també s'ha presentat a la festa de fi de curs de la Llar d'infants Esquirol (Sants) i el proper dijous 25 d'agost el podrem veure a la Festa Major Alternativa de Sants.

www.carlitosinarro.org
carlitosminarro.wordpress.com
facebook.com/minarro.carlitos



Títol original: The Deer Hunter
Any: 1978
Durada: 183 min.
País: Estats Units
Director: Michael Cimino
Guió: Deric Washburn (Història: Deric Washburne, Michael Cimino)
Música: Stanley Myers
Fotografia: Vilmos Zsigmond
Repartiment: Robert De Niro, Christopher Walken, Meryl Streep, John Savage, John Cazale
Productora: EMI Films
Gènere: Drama bèlic

CINEMA

El Caçador

de Michael Cimino

Agus Giralt

Si per un artista tocar l'èxit és com jugar a la ruleta -i valga doblement la comparació-, pocs directors a la història del cinema ho han patit tant dràsticament com Michael Cimino, l'autor novaiorquès que ens acaba de deixar a l'edat de 77 anys. No volíem desaprofitar aquest petit espai de juliol per retre'l un càlid record, més quan en aquestes dates la cartellera també acostuma a estar de vacances. I és que Michael Cimino va fregar els estels amb l'obra mestra antibel·licista EL CAÇADOR, però, de manera força incomprensible, amb la seva següent pel·lícula, el western LA PORTA DEL CEL, el que va obrir va ser precisament l'infern de no veure mai més remuntada la seva carrera, composta únicament de 7 films.

EL CAÇADOR és, amb tot, una de les produccions més recordades sobre la intervenció nord-americana a Vietnam, en tractar-se més aviat d'un cruent retrat dels efectes destructius que ocasionen les guerres a nivell psicològic. El film deixa en segon pla les escenes bèl·liques i aprofundeix en el trauma dels personatges, que tornen a casa carregats de seqüeles i turments. Robert de Niro encarna al treballador d'una fàbrica de fundició d'acer de Pensilvània i amant de la caça del cèrvol que, juntament amb dos amics més, decideix participar com a voluntari al continent asiàtic. Tot i el fort valor de l'amistat que els uneix, l'atrocitat del conflicte i sobretot el joc pervers de la ruleta que pateixen quan són agafats presos -en què s'han d'anar turnant un revòlver carregat amb una bala i disparar-se el cap amb l'esperança de no caure suicidats- els canvia a tots la vida.

Amb la força de l'èxit de crítica i públic d'EL CAÇADOR, Michael Cimino va alçar l'estatueta daurada al millor director i va obtenir el control total de la United Artists per a realitzar la seva següent pel·lícula. Com avançàvem, aquesta fou un fiasco financer que va conduir United Artists a la bancarrota, tot i que ara sigui considerada peça de culte. Qui més qui menys, això sí, recordarà Michael Cimino com el caçador d'un film emblemàtic i molt emocional, el segon de la seva filmografia, on la macabra seqüència entre De Niro i Christopher Walken intercanviant-se una pistola carregada es conserva inoblidable com a delirant metàfora de fins a quin punt ens creem els nostres propis monstres. "Michael, això és ple de rates!"

AGENDA

Juliol 2016

Dijous 14 de juliol a les 19h
Xerrada debat la lluita contra la tortura i les vulneracions de drets de les preses polítiques
Casal Independentista de Sants Jaume Compte (C/Muntades, 24)

Dijous 14 de juliol a les 21.30h.
Sambala (música brasilera)
Bo d'ajut: 6€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Divendres 15 de juliol a les 21.30h.
Toca un blues pel Sàhara: JM Baule (folk- blues)
Bo d'ajut: 6€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dissabte 16 de juliol a les 21.30h.
E.J. Marais (indie-pop) + grup convidat
Bo d'ajut: 4€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dissabte 16 de juliol a les 23.30h.
New Farguers Djs Crew (rock)
Entrada lliure
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dissabte 16 de juliol a les 21h.
Concert per l'Autogestió del local d'assaig de Can Vies
Can Batlló (C/Constitució, 19)

Diumenge 17 de juliol a les 12.30h.
Vermuts Coop: El Sonido de Veldá (salsa brava)
Plaça Cal Muns

Dimarts 19 de juliol a les 18:30h
Xerrada Confederalisme Democràtic
Organitza: Plataforma Azadi
Can Batlló (C/Constitució, 19)

Dimecres 20 de juliol a les 21h.
Mi Gran Noche (Karaoke Night)
Entrada lliure
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dijous 21 de juliol a les 21.30h.
Impro con limón (Teatre de l'improvisació)
Guixeta inversa
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dissabte 23 de juliol a les 21.30h
Perrocker (pop rock d'autor)
Bo d'ajut: 6€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dissabte 23 de juliol a les 23.30h.
Dj Luis LeNuit (Indie-pop)
Entrada lliure
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Diumenge 24 de juliol a les 12.30h.
Vermuts Coop: Fandango
Plaça Cal Muns

Dijous 28 de juliol a les 21.30h.
Gustavo Casas (Cançó d'autor- Veneçuela)
Bo d'ajut: 5€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Divendres 29 de juliol a les 21.30h.
Bochornorama (Gigatrón) + El Sobrino del Diablo (cançons i monòlegs)
Bo d'ajut: 9,99€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Divendres 29 de juliol a les 23.30h.
Criss lethal dj (Heavy dels 80s)
Entrada lliure
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

Dissabte 30 de juliol a les 21:30 h.
Concert per les refugiades de Grècia
Bo d'ajut: 5€
Koitton Klub (C/ Rossend Arús, 9)

AGENDA MENSUAl FIXA

ESPAI DE SALUT
Dilluns a les 20h
espaisalutcanvies@gmail.com
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

ARTS MARCIALS
Dilluns i dimecres de 17h a 19
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

TALLER DE IOGA
Dimarts a les 10h
Inscripcions a canvies@gmail.com
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

TALLER DE COSTURA
Dimarts de 18h a 20h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

TALLER DE TEATRE
Dimarts a les 20:30h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florars, 40-42)

ASSEMBLEA DEL CSA CAN VIES
Dimecres a les 19h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

KAFETA DIJOUS MUSICALS
Dijous de 18h a 22h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

ASSEMBLEA JÓVENS DE LES TERRES DE L'EBRE
Dijous a les 20h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

JORNADES OBERTES DE TREBALL
Dissabtes a les 10:30h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40-42)

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL
Dilluns de 18:30h a 21h
COS Barcelonès
Casal Independentista (C/ Muntadas, 24, baixos)

CLASSE DE IOGA
Diumenge a les 19h
Preu 5 euros la sessió
Casal Independentista (C/ Muntadas, 24, baixos)

BIBLIOTECA SOCIAL MATEO MORRAL
Dilluns de 17h a 20.30h
Ateneu Llibertari (C/Maria Victòria, 10)

TALLER DE LLENGUA DE SIGNES
Dilluns a les 19h
Ateneu Llibertari (C/Maria Victòria, 10)

ASSEMBLEA D'ACCIÓ LLIBERTARIA
Dimarts a les 20:30h
Ateneu Llibertari (C/Maria Victòria, 10)

HAMBURGUESERIA VEGANA
1r i 3r divendres de cada mes a les 21.00h
Ateneu Llibertari (C/Maria Victòria, 10)

GRUP D'HABITATGE DE SANTS
Diumenge a les 19.30h
Ateneu Llibertari (C/Maria Victòria, 10)

TALLER DE DIBUIX I PINTURA
Dimarts de 18h a 20h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

REUNIÓ COL·LECTIU ETCÈTERA
Dimecres de 19h a 21h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSEMBLEA FAMILIARS ATUREM EL PARLAMENT
Dimecres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

TALLER DE SALSA
Dimecres de 21:30h a 23h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSAIG DEL COL·LECTIU DE TEATRE LA CUENTISTA
Dijous de 16h a 20h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

COOPERATIVA DE CONSUM PANXA CONTENTA
Dijous de 19h a 22h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSAIG CORAL EL CORCÓ D'ALPS
Dijous de 21:30h a 23h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSEMBLEA ESCOLA ARCÀDIA
Divendres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSEMBLEA ATENEU LLIBERTARI DEL POBLE SEC
Divendres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

CLASSES D'ANGLÈS PER INFANTS
Dimarts de 18h a 19h
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

TALLER DE IOGA
Dimarts de 19h a 20h
Preu: 2,90 euros per classe / 11 euros mensuals
C. Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

ASSEMBLEA SALVEM LES PENSIONS
Dimecres de 18:30h a 20:30h
C. Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

INICIACIÓ A L'ALEMANY
Dijous de 16:30h a 18h
Preu 20 euros mensuals
C. Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

TALLER DE TAI-TXÍ
Dijous de 19:30h a 21h
Preu 6 euros per classe / 25 euros mensuals
C. Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

COLLA BASTONERA INFANTIL
Divendres de 18:30h a 19:30h
Cada 15 dies
C. Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

BIBLIOTECA POPULAR JOSEP PONS (XARXA DE BIBLIOTEQUES SOCIALS)
Matins: dilluns, dijous, divendres i dissabtes de 10h a 13h
Tardes: dilluns, dimarts i dijous de 17h a 20h i divendres de 18h a 21h.
Tancat: dimarts matí i dimecres tot el dia
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

FUSTERIA COL·LECTIVA
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
Per demanar fer consultes en un altre horari escriure a:
arxiudelaciutat@gmail.com

ROCÒDROM
Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

LA NAU. ESPAI FAMILIAR
Dilluns de 10:30h a 12:30h i de 17:30h a 19:30h
Dimarts a les 17:30h assemblea
Dimeccres de 17:30h a 19:30h
Dijous de 17:30h a 19:30h
Divendres de 10:30h a 12:30h
Dissabte d'11h a 13h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

TALLER COL·LECTIU D'INFRAESTRUCTURES
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

TALLER OBERT DE MOBILITAT
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

MALABARISTES INEXTREMIS
Dimecres de 18h a 20:45h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

ESPAI ARTS
Taller de dibuix i pintura
Dijous de 10:30h a 13h
Can Batlló (Zona 11)

GRUP DE CONSUM ECONOMAT SOCIAL
Dimecres i dijous de 17h a 21h
Economat Social (C/ Jocs Florals, 157)

CLASSE DE IOGA
Dilluns i dimarts de 19:30h a 21h
Preu 20 euros mensuals pels socis/ 26 euros mensuals pels no socis
Economat Social (C/ Jocs Florals, 157)

Ana Burgos

Una de les organitzadores de la primera trobada Ma(g)dalenas europea, membre de Averlasailas: Teatro de lo Posible



En un context on la paraula pren molt valor a les trobades, el teatre de les oprimides reclama la força del cos per vèncer les desigualtats de gènere en aquesta part del món, on es generen dinàmiques opressores cap a les dones, lesbianes i trans i fan també que les dones d'aquesta part del món tinguin situacions de privilegi en relació a d'altres contextos. D'aquí sorgeix la proposta d'una trobada ma(g)dalenas europea

Mercè Esteban, Sants

En què consisteix la primera trobada ma(g)dalenas europea?
Som un grup de persones a títol individual i col•lectius practicants de Teatre de les Oprimides i/o feministes —La Ciranda, Averlasailas: Teatro de lo Posible, Filalagulla, Cultura Crítica (València), Enruta't, Trama Serveis Culturals, Assoc. Cúrcuma, uTOpia barcelona i Gizat (Donosti)— que treballem des del teatre per identificar i denunciar, a través del cos, dinàmiques opressives per a les dones amb l'objectiu de transformar aquestes situacions en aquesta part del món.

D'on sorgeix la idea de fer una trobada europea?
A partir de 2010 es va començar a organitzar la xarxa internacional de Teatre de les Oprimides a través de laboratoris de teatre i seminaris, i ja hi ha hagut tres trobades internacionals i un festival —diferenciem el festival de la trobada perquè és més obert al públic—. El festival va ser a Argentina, a Puerto Madryn, on hi vam anar dues persones de Barcelona. Va ser allà on vam detectar una necessitat d'organitzar-nos a nivell europeu. Les llatinoamericanes estan treballant molt i les europees, per la resistència a identificar-nos com a europees no ens havíem organitzat, però sí que vam trobar important trobar-nos per entendre el procés d'aquesta part del món i també per revisar dinàmiques de poder i de privilegis; com a blanques del primer món, què podem fer en relació a altres dones. I aquí va sorgir la idea, i d'aquí es va organitzar la primera trobada a nivell europeu a Barcelona.

Vam arribar a la conclusió que no volíem reivindicar cap Europa, però sí nombrar que estem en aquest context i que això opera; també en la qüestió de privilegis i dinàmiques de Nord a Sud, dinàmiques de classe...que fan que evidentment existeixin desigualtats; cal treballar què està passant aquí que ens oprimeix i també quins privilegis fan que nosaltres siguem opressores amb dones d'altres contextos.

I com s'ha organitzat la trobada i en què consistia?
L'organització va ser assembleària, vam estar des de l'octubre reunint-nos periòdicament, i va ser molt autogestionada. Per finançar-nos vam fer un parell de cafetes —que també han servit per donar a conèixer la trobada—, hem venut una mica de merchandising i hem rebut algunes donacions d'alguns col•lectius afins. Vam buscar espais del barri i col•lectius comunitaris com Can Batlló. Es va fer una visita guiada improvitzada a Can Batlló amb les noies de la xarxa i van quedar encantades.

Era una trobada interna, però també hi havia actes oberts per donar un espai de coneixement de què consisteix la xarxa feminista del teatre de les oprimides.

Als actes oberts, hi va haver participació?
La participació que hi ha hagut ha respost molt positivament. Cal tenir en compte que la difusió ha estat tardana, vam tancar la programació la setmana d'abans, perquè l'objectiu era trobar-se i enfortir la xarxa, per això no hem estat tant atentes per fer una difusió molt oberta.

El teatre de les oprimides és l'element central de la trobada. A què es referència quan es parla del teatre de les oprimides?
Neix del teatre de l'oprimit, però com a feministes l'hem volgut posar en femení i en plural. És una metodologia que es fa servir tècniques teatrals per analitzar relacions de poder, d'opressió i desigualtat, i investigar a través del teatre com es dóna aquesta relació de poder, quina forma pren, i també com podem afrontar-la. El teatre de les oprimides és molt polític i sempre està enfocat a analitzar i treballar l'opressió i buscar sortides a través del cos, i no a través de la paraula. Una de les tècniques més conegudes i que més es fa servir, perquè és molt potent, és el teatre fòrum.

En què consisteix?
Són peces de teatre relativament curtes on es representa una relació d'opressió. Normalment hi ha un opressor o opressora, i una persona oprimida i els aliats amb dues parts. De vegades no és tant clar, perquè ja sabem que les relacions de poder són complexes, però normalment és així. Es representa l'obra i el públic, després de veure-la, pot intervenir substituint alguna de les persones oprimides o alguna de les seves aliades mai de l'opressor perquè sinó seria màgic, no podem fer-ho-, i es plantegen situacions de què podem fer, com a persones oprimides, per transformar la nostra situació d'opressió, com podem empoderar-nos. Llavors el públic pot experimentar i fer un assaig de la realitat per trobar fórmules per reconvertir la situació d'opressió. I quan t'hi poses te n'adones que no és tant fàcil.

Quins factors es posen en joc per tal d'empoderar-se?
Desplacem el lloc central que normalment ocupa la paraula per treballar amb el cos fórmules per resoldre conflictes. Desmunta altres jerarquies perquè en els moviments socials hi ha diferents situacions de poder en funció d'altres elements: qui té més facilitat de paraula, qui té un discurs més acadèmic, més experiència, entre d'altres elements, i amb el teatre es mouen moltes altres coses.

Creus que treballar el cos en altres espais on la paraula pren molt sentit, com pot ser a les assemblees, pot ajudar a disminuir opressions?
Estic totalment convençuda. A més, un dels reptes que tenim és l'articulació dels moviments socials, sobretot amb el moviment feminista. Una de les estratègies que vam trobar com a fonamentals és portar el teatre a altres col•lectius perquè pensem que és una eina fonamental per dinamitzar grups i per afavorir processos assemblearis.

Quina valoració en fas de les jornades?
Ha estat una trobada arriscada en el sentit que volíem establir les bases de la xarxa de teatre de les oprimides a nivell europeu perquè mai havíem fet una trobada juntes. La comissió de programació ha fet una feina molt potent perquè hem tractat temes difícils com les relacions de poder entre nosaltres; quins elements fan que de vegades no ens sentim bé o ens sentim molt bé —el fet de ser migrant, de no tenir facilitat de paraula, de ser molt gran, o molt jove, etc.—; en aquest àmbit hem tingut present el discurs potent de les nostres companyes migrants i de feministes negres del Brasil.

També hem debatut sobre el fet de definir-nos com una xarxa feminista; el principi era una xarxa de dones i ara hi ha una forta anunciació que som feministes, també vam parlar de quins feminismes eren presents a la xarxa. I vam aprofitar per enfortir el coneixement feminista dins la xarxa.

Hem fet un laboratori que tractava de treballar amb les obres del teatre fòrum que havíem presentat al públic a partir de les quals hem analitzat els punts febles de com podíem millorar tal personatge, de quines coses no s'entenien bé i donàvem suggeriments i propostes perquè les creadores de l'obra les incorporéssim.

Vam acabar amb propostes molt concretes per enfortir la xarxa com crear un blog a nivell internacional, millorar les llistes de correus o fer més difusió als mitjans de comunicació.

Probablement la propera trobada serà el 2017 a Berlín, tot i que falta confirmar-ho, i serà a nivell internacional.

trobadaeuropeamadgalenas.wordpress.com

La Burxa

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Oriol Barras, Àngel Bravo, Pau Canela, Víctor Cebellán, Jaume Dis, Mercè Esteban, Jordi Esteban, Agus Giralt, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Olalla Miret, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Jordi Peralta, Toni Piñeiro, Ivan Rivera, Sergi Rugrand, Marta Sánchez Nantera, Marc Sanz,David Vázquez, Andrea Zan, Elena Zamora Adrian, El Bloke, Universitat popular, Horta alliberada, Miquel Torrijos, Lluís Torres, Punt de Suport de Persones Migrants, Stop Mare Mortum Sants

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimartsa les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cisjaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koitton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org